

Вище прапор всенародного соціалістичного змагання за успішне завершення п'ятирічки, за виконання величних завдань, поставлених XXIV з'їздом КПРС!

(Із Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XVI
№ 10 (1958).

ЧЕТВЕР, 23 січня 1975 року

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

Ленінський комсомол, радянська молодь з піднесенням сприйняли Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, рішення грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, документи другої сесії Верховної Ради СРСР, січневого Пленуму ЦК Компартії України, пленуму ЦК ВЛКСМ.

На заклик ЦК КПРС — ознаменувати завершальний рік п'ятирічки новими успіхами у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС — комсомольці і молодь області відповідають патхенною працею, комсомольсько-молодіжні колективи підприємств і господарств беруть напружені зустрічні плани, укладають договори на трудове суперництво. Зусилля молоді зосереджені на всебічному підвищенні ефективності виробництва, прискоренні технічного прогресу, підвищенні продуктивності праці, використанні всіх резервів для збільшення випуску та поліпшення якості продукції.

Надаючи великого значення участі комсомольців і молоді області у боротьбі за дострокове виконання планів п'ятирічки, бюро обкому ЛКСМ України схвалило ін-

ціативу комсомольсько-молодіжних колективів різників металу ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрівського району, молочнотоварної ферми колгоспу «Дніпро» Онуфріївського району, БУ-2 тресту «Олександріяважбуд», магазину «Дитячий світ» м. Світловодська по розгортанню соціалістичного змагання за дострокове виконання народногосподарського плану та успішне завершення дев'ятої п'ятирічки, за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва.

Бюро обкому комсомолу прийняло відповідну постанову, в якій розроблено ряд заходів, що сприятимуть розгортанню широкого змагання за дострокове виконання планів п'ятирічки.

Міськкомам, райкомам комсомолу, комітетам комсомолу підприємств і господарств доручено розробити заходи, які передбачають підвищення ролі комсомольських організацій у громадському і трудовому житті виробничих колективів, націлюватимуть юнаків та дівчат на нові трудові перемоги.

Республіканська комсомольська будова — будівництво Куцівського елеватора. Самовідданою працею розпочала завершальний рік п'ятирічки бригада монтажників, яку очолює Василь Корнійович Гулик. Зараз члени бригади проводять монтаж колон надвислої галереї № 3, робочої башти. Щодня бригада виконує змінні завдання на 130—140 процентів.
На фото (зліва направо): члени бригади монтажників Леонід ВОЛКОБОЙ, Іван БРИЛЬ, бригадир Василь ГУЛИК та Микола ПРОКОПОВ. Фото В. КОВПАКА.

ТВОРЧУ ЕНЕРГІЮ, ВИСОКУ ОРГАНІЗОВАНІСТЬ — НА СЛУЖБУ ЗАВЕРШАЛЬНОМУ РОКОВІ

ЗА КОРЧАГІНСЬКИМ ДЕВІЗОМ

Соціалістичні зобов'язання колективу комуністичної праці комсомольсько-молодіжної бригади різників металу ковальсько-пресового цеху орденів Жовтневої Революції та Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» (бригадир Микола Скліфус).

в'язується рапортувати про виконання річного завдання до 25 жовтня. Даємо слово працювати по-корчагінськи.

Постійно вдосконалюватимемо організацію праці, оволодіватимемо суміжними професіями, борючись за підвищення ефективності виробництва, дбатимемо про якість продук-

ції. Здаватимемо виготовлену продукцію з першого пред'явлення. Підвищимо продуктивність праці на 5 процентів. Впровадимо у виробництво на дільниці дві раціоналізаторські пропозиції з економічним ефектом не менш, як 900 карбованців. Беручи участь у Все-союзному поході за економію

і бережливості, зекономимо 30 тонн металу. Навчимо спеціальності різника металу трьох чоловік.

Ідучи назустріч знаменній події — 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, гаряче підтримуємо почин москвичів, які вирішили працювати під деві-

зом: «За себе і за того хлопця». Зобов'язуємося працювати за Героя Радянського Союзу, колишнього червонозорівця Антона Антоновича Антонова, який загинув у роки війни. Оголошуємо десять ударних тижнів на честь міст-героїв нашої країни.

Готуючи гідну зустріч черговому, XXV з'їзду КПРС, викликаємо на змагання комсомольсько-молодіжну бригаду різників металу з нашого цеху, де бригадиром Геннадій Брайловський.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИЙНЯТІ НА БРИГАДНИХ ЗБОРАХ.

ВИКОНАЄМО ДОСТРОКОВО

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжної бригади БУ-2 тресту «Олександріяважбуд» (бригадир Л. Скрипник, групкомсорг Л. Глушенко).

У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, готуючи гідну зустріч 30-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, ми беремо зобов'язання у завершальному році п'ятирічки працювати не краще, ніж повніше використовувати резерви і можливості.

Річне завдання зобов'язуємося виконати до 5 грудня, зробивши понад план 12,5 тисячі квадратних метрів малярних робіт. Підвищимо продуктивність праці проти запланованої на 0,1 процента. Один день відпрацюємо на зекономлених матеріалах, всі роботи здаватимемо з першого пред'явлення.

Кожен член колективу на суботниках і неділях відпрацює 30 годин на благоустрої міського парку.

Викликаємо на змагання бригаду малярів БУ-3 нашого тресту, де бригадиром Георгій Русаков.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИЙНЯТІ НА БРИГАДНИХ ЗБОРАХ.

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжного колективу магазину «Дитячий світ» м. Світловодська (завідуюча магазином К. Я. Колесник, комсорг А. Кирилова).

Ударне працював наш колектив у визначальному році дев'ятої п'ятирічки. План товарообороту виконано на 102 проценти. Пошад план населенню продано товарів на суму 4 тисячі карбованців.

Нові плани народилися у нас у відповідь на Звернення ЦК КПРС до партії до радянського народу. Ми зобов'язуємося: план товарообороту на 1975 рік виконати достроково, до 29 грудня; продати зверх плану товарів населенню на суму 16 тисяч карбованців.

Усвідомлюємо, що цифра велика. Але реальна. Для того, щоб досягнути її, плануємо закупити товарів із децентралізованих джерел на суму 40 тисяч карбованців. Провести 8 виставок-продажів з усіх груп товарів.

З ТУРБОТОЮ ПРО ПОКУПЦІВ

До душі припав нам почин москвичів працювати «За себе і за того хлопця». Ми схвалюємо і підтримуємо його. З цієї метою вирішили напередодні свята Перемоги кожному члену колективу відпрацювати безоплатно один вихідний день. План по прибутках виконаємо на 101 процент.

Викликаємо на соціалістичне змагання колектив універмагу «Комсомолец».

Відповідаючи на заклик партії зробити завершальний рік дев'ятої п'ятирічки роком ударної праці, наш колектив докладе всіх зусиль, знань і досвіду, щоб забезпечити дальше вдосконалення форм радянської торгівлі, підвищити культуру обслуговування населення. Гідно зустріти XXV з'їзд КПРС.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИЙНЯТІ НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ КОЛЕКТИВУ МАГАЗИНУ «ДИТЯЧИЙ СВІТ».

ВСЕСОЮЗНІ КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ МОЛОДИМ ЗАВЕРШУВАТИ ПЛАНИ ПАРТІЇ

Як конкретну програму дій сприяли комсомольці району Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Це переконливо показують Всесоюзні комсомольські збори «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання». На них юнаки і дівчата підприємств і господарств, враховуючи свої можливості, резерви, переглядають рубіжі, накреслили на завершальний рік п'ятирічки, приймають зустрічні плани, розробляють заходи, які сприятимуть активізації соціалістичного змагання, підвищенню бойовистості комсомольських організацій.

Головна турбота молодих механізаторів — забезпечення міцної основи для вирощування майбутнього урожаю всіх сільськогосподарських культур. Для цього вже зроблено чимало. Вчасно піднято зяб, у доброму стані посіви озимих, що на площі 37 467 гектарів. Однак, ще багато потрібно зробити, аби поле було шедрим. Саме про це йшла мова на комсомольських зборах у колгоспах імені ХХ з'їзду КПРС, «Родина», імені 40-річчя Жовтня, інших господарств, де за пропозицією комсомольців ще раз переглядають склад механізованих ланок, закріплюють за ними додаткові площі, створюють комсомольсько-молодіжні колективи по вивезенню органічних добрив на поля.

Активно пройшли збори в комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу імені Кірова. Тут вирішили питання про укрупнення колективу механізаторів для двоїмної роботи. За починком хліборобів, інженерно-технічних працівників колгоспів, радгоспів і об'єднань «Сільгосптехніки» Харківської області та Оріхівського району Запорізької області, тут розгорнули соціалістичне змагання за якісну підготовку техніки до весняно-польових робіт. Колектив зобов'язався грунтообробити і посіяти техніку, трактори полагати до 15 березня, зернозбиральні та кукурудзобиральні комбайни — до 10 квітня.

Про забезпечення механізаторськими кадрами турбуються і в інших господарствах. Комітети комсомолу району поставили завдання: залучити до навчання у школах передового досвіду всіх молодих хліборобів та тваринників. Зараз організовано ведення навчання механізаторів у дворічних школах по підготовці кадрів масової кваліфікації для сільськогосподарства. 50 юнаків здобувають професію трактористів на короткострокових курсах при райоб'єднанні «Сільгосптехніки». 186 навчається при Бобринецькому СПТУ № 2, в тому числі 14 — на курсах пе-

репідготовки трактористів, які працюватимуть на Т-150. 90 молодих доярок пройдуть перепідготовку на станції технічного обслуговування при райоб'єднанні «Сільгосптехніки». Все це дасть змогу озброїти молодь передовими методами вирощування високих урожаїв сільськогосподарських культур, вести тваринництво на науковій основі.

Великі відповідальні завдання у завершальному році стоять перед тваринниками району. 11 комсомольсько-молодіжних колективів та груп тваринницьких ферм боротимуться

НА УДАРНУ ВАХТУ

за високі надії молока, домагатимуться зниження собівартості, підвищення продуктивності праці. Комсомольсько-молодіжні колективи вирішили перейти тритисячний рубіж. Доярка колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Любов Костенко дала слово в останньому році п'ятирічки надіти по 4500 кілограмів молока від кожної корови.

Високи високі зобов'язання, тваринники розуміють, що трудові здобутки придуть швидше, коли будуть ліквідовані недоліки. На зборах вони гостро викрикали їх, розкритикували причини відставання. У виступах молоді піднімалося справжнє підняття праці, говорилося про те, що періодично корми підвозяться несвочасно, особливо під час негодди; про те, що на продуктивність тварин негативно впливає пліснь кормів, їх слабка підготовка.

Молоді хлібороби і тваринники, вся молодь району, як свій високий обов'язок сприймають завдання — гідно зустріти ХХV з'їзд КПРС, достроково завершити п'ятирічку. І нині приємно констатувати, що перші дні завершального року, коли йдуть Всесоюзні комсомольські збори «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання», стали справжніми днями ударної вахти. Ця вахта продовжуватиметься протягом всього року.

О. РОЖКОВАН,
перший секретар Бобринецького райкому комсомолу.

П'ЯТНАДЦЯТЬ ЖИВУТЬ ДРУЖНО

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗБОРІВ

ТЕ, що збори почалися на декілька хвилин пізніше, не здивувало нікого. По робочих снідках, в яких заходили хлопці до залу і сідали на стільці, було видно, що вони й так поспішали.

Доповідь була невеликою. Та й сама організація колгоспу нечисленна — 15 членів Спільноти. Багато це чи мало? Відповіді одразу важко. Бо ми звикли судити не по кількості, а по якості. В даному випадку — про роль комсомольської організації і кожного її члена в колгоспному виробництві.

Взяв хоча б тракториста Олександра Зеленого. Він нагороджений Грамотою ЦК ЛКСМУ. Його портрет занесений на Дошку пошани райкому комсомолу.

Звісно, все це прийшло не саме собою, а за зразкову працю. В минулому році Олександр працюючи на тракторі виробив близько двох тисяч гектарів з умовної оранки, зекономив тисячу двісті кілограмів пального. Зараз він зайнятий на вивезенні органічних добрив на поля. Разом з іншими механізаторами щоденно вивозять їх по 700—800 тонн.

Проте, перелік добрих справ комсомолів був би не повним, якщо не сказати про роль в цьому комсомольської організації школи. Саме серед школярів народилася ініціатива взяти шефство над тваринницькими фермами. Тепер учні в колгоспі не гості, а господарі. Молоді доглядають за телятами, старші — допомагають дояркам. Кожен клас закріплений за тваринницьким корпусом.

Слово бере знову Олександр Козинцев. Він пропонує підтримати почини москвичів, які вирішили працювати «За себе і за того хлопця». Він пропонує зарахувати до числа постійних членів колгоспного виробництва Анатолія Пузетку — колишнього учня місцевої школи, розстріляного фашистами в 1943 році.

Ця пропозиція приймається одностайно. Комсомольські збори прийняли соціалістичні зобов'язання на 75-й — завершальний рік дев'ятої п'ятирічки.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
с. Войнівка,
Олександрійського району.

Віктор Чайний — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Кіровоградського заводу тракторів гідроагрегатів. На його трудовому календарі — десять п'ятирічок. Передовий виробничник виготовляє деталі до гідронасосів тільки підіймальної якости. Він — активний раціоналізатор.
На фот.: токар Віктор ЧАЙНИЙ.
Фото М. ЛІТВИНОВА.

П'ЯТІРКИ—В ЩОДЕННИК ПАТРІОТКИ

З такою пропозицією виступив перед комсомольцями школи групкомсорг 8 «б» класу Микола Жмур. Віднині щоп'ятниці восьмикласники заноситимуть свої оцінки до символічного щоденника Люби Римар — секретаря комсомольської організації «Спартак».

Подарок хлопців і дівчат з Красногірки глибоко схвилював весь наш колектив. З особливою яскравістю це проявилось на комсомольських зборах, які відбулися днями в школі. Учні восьмого «А» класу виразили на них готовність підтримати почини москвичів «За себе і за того хлопця». Десятихкласники запланували посадити біля школи алею Перемоги. І кожен, хто виступав того дня, чи школярі — Ліда Суліма, Ольга Голубова, Микола Жмур, Сергій Балабан, Світлана Застяба, чи вчителі — Надія Іванівна Борщ, Ніна Яківна Міщенко — всі висловлювали конкретні пропозиції, готовність зустріти ювілей Перемоги успішним навчанням, активним громадським життям, виконати важливі завдання, поставлені перед навчальними закладами у Зверненні ЦК КПРС до партії, до радянського народу.

На це націлили комсомольці школи і виступи наших почесних гостей — першого секретаря Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ М. Сіклянченка та ветерана колгоспного виробництва Героя Соціалістичної Праці Катерини Петрівни Дмитровської.

Зараз учні приступили до виконання рішень, прийнятих на Всесоюзних комсомольських зборах.

Г. ГОЛОВЧЕНКО,
старша піонервожата Головіківської середньої школи № 2.

(Продовження. Поч. в номері за 21 січня).

І не було здивування, коли, дізнавшись про наш «смієйний» ювілей — день народження Зої Козининої, — її прийхав привітати генеральний секретар ЕДОНу Антонакіс Хрістодулов. Разом з друзями став не лише вдячним глядачем, а й співучасником урочистих хвилин. Співав з нашими хлопцями й дівчатами, танцював.

Мужня людина, Антонакіс зовні нічим не виказував свого занепокоєння напруженістю, передчуттям драматичних подій. Він був веселим і ширим. Тільки там, у глибокій темній очей, проступала часом тривога. Генеральний секретар ЕДОНу намагався жартувати, розповідати про свої особисті свята у сім'ї. Дружина ж несеєло констатувала: не трапляється тоді, коли Антонакіс буває вдома. І вже, обліпивши веселощі, відверто признався про неспокійні часи.

Зустрічалися з ним не й після концерту в столиці. Ніколи, де на відкритому майданчику «Юність» чарувала глядачів своєю майстерністю в танцях. Заслужена артистка

Ліналіся Лімасол і Пафос. Спеціально піби — Пафос наостанку. Місто чарівної і неперевершеної жіночності, яка звелася з акварини хвиля і з білосніжної піни саме тут у Пафосі. Передчуття зустрічі з Афродітою в легенді жило в кожному з нас до тієї миті, коли під Кірені рознесла сполох дзвонів. Вже тоді зблизилася — коїлася щось незвичайне, очевидне, страшне. Веселили віру у шалений кінець одне одному. І втіхали хоч і з тривогою, проте в сподіванні дістатися омріяного берега Афродіти. А на черзі ж Ліан — вже й нас-порті залишили для відмітки у посольстві.

Проте, сталося не так. Шлях нам перешли ватага озброєних молодчиків, довелося повернутися назад, діставши заборону навіть поновити запаси пального для автобуса. Іхали приголомшені й мовчазні. Нашими голосами вперше ашехтували на острові. Нас ніхто не слухав. Година концертів кінчалася. Слухати почали ми самі — суцільний шквал фактів і свідчень. Де правда, а що — вигадка? Передали, що президент Макаріос вблтий. Через півгодини — звернення самого президента до кіпріо-

Над островом— сполох дзвонів

республіки Валентина Паюхіна поновила присутніх своїм співом. Гаряче аплодували учасникам і кіпріотам, і всі працівники дипломатичного корпусу які й згодом дали високу оцінку виступам кіровоградців. Антонакіс Хрістодулов невдоволено підхлюпував мотил і слова «Катині» знову.

тін, до всіх патріотичних сил на стріві Повідоляють знову опісля — архієпископ Макаріос загинув. Ставлення — Самсон. Аж опівдні дізналися, що президента доставили неушкодженим на Мальту, далі — в Англію.

Коли по радіо передали що звістку, жителі Кірені вибігли на вулиці з переможними вигуками «Живий!», «Макарію, живий!».

А у вухах кожного з нас калатали дзвони, безжально били на сполох.

Зрушений плін подій поволі огортав песнокоєм. Кожного з учасників «Юності» почепив переслідувала думка — швидше повернутися на Батьківщину. В горах на

видишолі багрянці пожежі, повітря струнували вибухи. Наростала стрілянина.

З метою дотримання безпеки змушені були переселитися до «Ксенія». В «Ель Греко» лишилися костюми, особисті речі. Перша розгубленість минула, і хоч зовні атмосфера не вишувала нічого доброго, все ж ніхто з ансамблю не міг здогадуватися, скільки днів доведеться ще провести під дахом готелю «Ксенія». Скільки тривожних, безсонних днів і поцей гнітучого чекання...

(Далі буде).

А. ДІГТЯР,
спецкор «Молодого комунара».

Антонакіс Хрістодулов бітає з днем народження Зої Козининої.
Фото автора.

День планети • В країнах соціалізму • Твій ровесник за рубежем • Шалений світ

ВІРНІ
ТОВАРИШІ

Алея на території Ханойського механічного заводу починається біля входу. Біля кожного дерева — табличка з написом, ім'ям того, хто його посадив. Це традиція: від'їжджаючи на Батьківщину, кожен радянський спеціаліст, який допомагав будувати завод, працював на ньому, висаджує тут деревце...

Ханойський механічний — найбільший виробник верстатів у ДРВ. Ще в 1962 році радянські проектувальники підготували проєкт потужного механічного цеху.

«Ще буде завод в заводі», — сказав головний інженер До Дай Лок. Справді, підприємство, яке зараз випускає приблизно 600 металообробних верстатів чотирьох типів на рік, в недалекому майбутньому зможе розширити виробництво до 2 тисяч верстатів 12 типів.

Технічні курси дали вже дев'ять випусків. Є вечірній інститут, який підготував кілька сот інженерів.

Ханойський механічний — один з флагманів національної індустрії — дав життя іншому заводу — інструментальному, який народився на базі одного з цехів. І тут також не мали внесок радянських спеціалістів.

Ми ніколи не забудемо радянських людей, які працювали і працюють пліч-о-пліч з нами. Дружба в'єтнамського і радянського народів — могутня сила, — сказав директор Ханойського механічного заводу Нгуєн Зи Бун, коли ми прощалися.

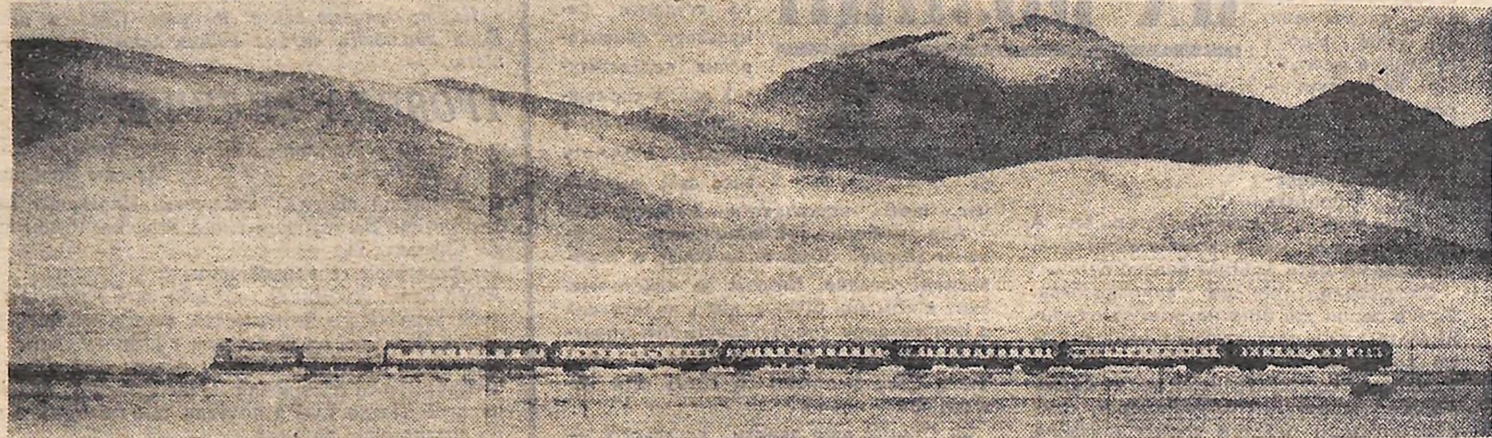
О. ДЕНИСОВИЧ.

Ханой — Москва.

ПЛАНЕТА „МК“

За матеріалами
ТАРС, АПН

МОНГОЛЬСЬКІ КРАЄВИДИ.

ЗВИКНУТИ ДО СТРАХУ

«Чи наблизився американський кошмар до наших дверей? Ні, ми поки ще не дізналися про нього. Але озлоблені страхом... Висновок: якщо нічого не зміниться, нам залишається років десять для того, щоб звикнути до цього страху».

Це песимістичне передбачення французького журналіста «Нуваль обсерватор» базується на вагомих фактах. За офіційними даними, кількість озброєних пограбувань у Франції в період з 1963 по 1973 рік збільшилася у 28 разів. Поліція реєструє щодня до ста і більше нападів на вулиці. В нічний час люди нерідко чекають один одного в метро, щоб йти групами по безлюдних кварталах.

Поліція не здатна забезпечити спостереження завжди і скрізь, — заявив один з високопоставлених чиновників Управління громадської безпеки Франції. Нам потрібно додатково 30 тисяч поліцейських, не кажучи вже про автомобілі та інше спорядження. А поки що людям доводиться вживати своїх заходів з метою самооборони. На цьому ґрунтують руки ділки, які пропонують таїрзізомантійний асортимент: невеличкі сигнальні револьвери, карабіни, поліцейські свистки, спеціальні електричні ліхтарники, бомби із слезоточивим газом і навіть наручники. Один час у Франції випускали парасольки, які були розрекламовані як ефективний засіб проти різних нападів. В ручку такої парасольки вмонтований мініатюрний балончик із слезоточивим газом. Варто натиснути кнопку, як газ засліплює грабіжника. Такі міні-бомби можна перезаряджати кілька разів. Але нововведення принесло більше шкоди, ніж користі: злочинці застосовували його як засіб нападання. Влада поспішила заборонити виробництво «парасольок», які стріляють...

Проблема злочинності у Франції постає зараз як ніколи гостро. В чому причини? «Ріст злочинності», — говорять на сторінках «Новель обсерватор» поліцейський комісар Лефевр, — обумовлюється економічними, соціальними та політичними проблемами. Це зачароване коло, з якого важко вийти».

Т. ПЕСТЕРОВА.

ІМЕНІ
ВІКТОРА
ХАРИ

Ім'я Віктора Хари, чілійського композитора і співака, патріота, стало символом мужності, стійкості і відданості справі народу. Хунта вбила його. Але пісні Віктора Хари розлетілись по всьому світу. Добре знають їх і в Чехословаччині.

Районний культурний центр разом з редакцією радіомовлення в Градці Кралові організували конкурс пісень на премію імені Віктора Хари.

Пісні включені до програми великого концерту, який відбудеться в травні в Градці Кралові під час святкування 30-річчя визволення Чехословаччини від фашистських загарбників.

«СВОБОДУ НАРОДУ ЧІЛІ».

Лінографюра Манфреда НАУМАНА. Берлін.

ПРОДАВЦІ ІЛЮЗІЙ

Ці невеликого формату книжки, з крикливою заголоюванням, заповнюють книжкові магазини і газетні кіоски в африканських країнах. Вони продаються всюдю. Їх видають як «премії» за купівлю пального порошка, мила, черевиків. Вартість цих книжок невеличка і по алілеї будь-якому покупцю. Мова йде про... романи у фотографіях, які популярні серед частини молоді, як в Європі, так і в Африці.

Ці «фоторомани» легко читуються, і при мінімальній інформації напхані мелодраматичними фотографіями, на яких досить часто можна побачити навіть популярних акторів західного кіно. Тому ці книжки називаються ще «кіноромани».

Люди, які не підготовлені до читання серйозної літератури, не схильні, не навчені аналізувати наочною дійсністю, як правило, малогармонійні і обмежені, — ось ідеальний ґрунт для поширення подібної літературної макулатури. За копейки людина може купити собі цілий світ ілюзій.

Перший фотороман з'явився у Франції зразу ж після війни. І вже всього через декілька років кількість назв подібних книг збільшилася до 200. Чотири крушні видавництва зараз розподіляють між собою прибуток від їх продажів. Для ілюстрації кожної з фірм тримає цілий штат сценаристів, фотографів, акторів. В середньому «роман» робиться за один місяць. Як вживають власники видавництва, постійне коло читачів цих книжок знаходиться в межах 15—20 мільйонів.

Всі ці твори дуже схожі один на одного. В основі обов'язково лежить сентиментальна історія з щасливим закінченням. На останній фотографії завжди зображається красива, радісна пара, яка йде назустріч знайденому після довгих страждань щастю. Як в найцікавіших дитячих казках, мораль у цих виданнях проста: «поганих» завжди карають, «хороших» винагороджують. Звідси, — «будьте терпеливими і всеиний віддасть вам». Не дивлячись на «дивовільську» силу і моторність негативних персонажів, кара все одно знаходить їх. Частіше всього, правдолюбні смаки споживачів і технічний прогрес, сценаристи примушують вмирати своїх негативних героїв, «за волею всеинийного» в автомобільних і авіаційних катастрофах, від короткого замикання і навіть від радіації.

Від випуску до випуску переходить цей примітивний стереотип: негативний герой — жертва — позитивний. І та ж «ідея»: в світі, де панує гармонія і благополуччя, всемо шкодять лише окремі недобрі люди, але... чекайте, терпіння і доля буде милостива до вас.

Ця фотохаттура викликає вже давно протести, як у західних, так і в країнах, які розвиваються. Уряди деяких країн, наприклад, Гвінеї, забороняють продаж у себе таких книг. Адже подібна література — один з виявів масового ідеологічного наступу західної буржуазної пропаганди на молоді країни, що розвиваються.

Ю. КИРПИЧНИКОВ.

РОЗСТРІЛЯНЕ
ДИТИНСТВО

шей на смажену картоплю. Взявши монету, він пішов, а через годину я дізнався, що Джо помирав на вулиці. Він помер у той же день.

Джо Макгінісс був прострілений автоматною чергою з автомобіля, який проїжджав вулицею...

Місіс Макгінісс, втративши віру у те, що поліція знайде вбивцю її сина, публікує в пресі номер свого телефону і просить всіх, хто знає подробиці злочину, дзвонити їй.

Ворогування двох общин — католицької і протестантської — ворогування, яке культивує і розпалює Англія протягом століть, діти відчують і відтворили прямолинійно і безпосередньо. «Якби я був прем'єр-міністром, — писав у своєму творі 12-річний католик, — я б дав ірландській республіканській армії рушницю, заборонив би юніоністську партію, вбив би Нейсма». Нова протестантський однопілок вважає, що варто «виселити з Ольстера всіх, хто виступає беззаконно, і посадити в уряд хороших оранжистів, а Бернандетту Девлін треба вбити за державну зраду».

Соціологи, пояснюючи ольстерську драму, оперують поняттям «трайбализм», що означає рід. Діти Ольстера відкрито демонструють свою «належність до племені». У школах Деррі проводилось обстеження і з'ясувалось, що юні католики

називають свою столицю Дублін, а протестанти — Белфаст, крім тих та інших попросили назвати кращих громадян міста, то католики назвали лише католиків, а протестанти — виключно протестантів. Наручники в католицьких школах розповідають ірландську історію як боротьбу проти колонізаторів, в протестантських школах ті ж події пояснюють як «зміцнення британської могутності».

Доктор Хью Лайонс, белфастський психіатр пише, що психіка тих, кому зараз тринадцять років, а було вісім, коли почалися ольстерські події, сформувалась «у військовий час, під впливом щоденних актів насильства. Медик передбачає: «Ця епоха пасила не закінчиться навіть після того, як політичне урегулювання буде, напевно, досягнуто». Чому? Тому, що п'ять років кризи скалічили психіку молоді майже необоротно. Але, звичайно, головним символом терору для дітей Ольстера став англійський солдат, у плямистій парашутній формі, з автоматичною рушницею в руках. Він породжує і страх, і ненависть.

— Гумова куля потрапила мені в голову, — розповідає 15-річний школярка, — хоч я нікого не чіпала, а просто йшла вулицею. Вони стріляють в голову, хоча є наказ стріляти в ноги. Вони ціляться в нас і обзивають найгіршими словами.

Нарізно кидати каміння в озброєних солдатів? Але для нас це єдиний спосіб показати, як ми ненавидимо їх за те, що вони роблять. Це єдиний спосіб сказати їм, що ми існуємо і маємо свої права.

Скалічене розстріляне дитинство... Покоління, яке виростає під свист куль і гуркіт вибухів. Хто відповідь за це? Де вихід? Відповіді на ці питання марно шукати у заяві лондонських політиків.

В Північній Ірландії, як і раніше, кидують у констатібіл Лонг Кен без суду і слідства. Сюди, як раніше, присилають військове підкріплення і посилюють місцеву поліцію. І ставка на терор, як і раніше, лише загострює і без того складну ситуацію.

Емансипація:
крок вперед,
два кроки назад

В Англії жінки, як відомо, за одну й ту ж працю одержують меншу, ніж чоловіки, зарплатню плату. З кожним новим скороченням одними з перших в списку звільнених стоять жінки. Це все старі істини. А ось нова: в Лондоні, в Комісії по стосунках у промисловості було оголошено, що «робітниця багатьох будівельних компаній можуть піти заміж лише з дозволу їх підприємця».

Страйкують школярі

Днями стало відомо, що в Триніті — одному з коледжів Кембриджського університету — будуть, напевно, навчатися не лише студенти, а й студентки. Поручена традиція, яка існувала 621 роки. Але для інших багатьох коледжів вона залишається непорушеною.

«Наш будинок непридатний навіть для свиней!» — цей, написаний крейдою лозунг, з'явився на стіні однієї з шкіл в Ламбеті, районі Лондона.

Вона була збудована ще в 1696 році, сто років тому перебудована, а зараз потребує серйозного ремонту. Школярі заборидалися в будинку висунути свої вимоги: «Стеля протікає, обирали навітряні новані, — заявляють вони. — Ми відмовляємось продовжувати заняття до тих пір, доки не будуть взяті необхідні заходи».

Шкільні власті Лондона відреагували сумним визнанням: «Ми співчуємо школярам, але допомогти їм нічим не зможемо».

Е. ЧЕПОРОВ,
влас. кор. АПН.

Лондон.

IV СПАРТАКІАДА УРСР

ПРОГНОЗИ старшого тренера збірної команди області з боксу Олексія Михеєва перед від'їздом до Дніпропетровська були реальними.

— Звісно, ми не можемо надіятися на цілу низку золотих медалей і найвищий постамент серед всіх 26 команд. Під час спартакіадних поєдинків нашими суперниками будуть спортсмени, чий імена відомі не лише в республіці. Та виступи кіровоградських боксерів на попередніх республіканських і всесоюзних турнірах свідчать про їх зрослу майстерність. А тому в нас є всі можливості в своїй групі командою мати добрий баланс очок...

Сподівання тренера виправдались. Вже в перші дні боїв на рингу вихованці Михеєва не поступаються майстерністю досвідченим киянам і воршиловградцям. Своїх суперників перемагають майстер спорту Анатолій Лебедев, комсорг команди майстер спорту Михайло Литвинов. Вдало ведуть поєдинки Геннадій Пахомов, Володимир Марков, Анатолій Савчук, Сергій Медведєв. На рахунок команди — вісім перемог. Баланс очок вийшов більший, ніж у попередніх бачили — 59,5. В своїй групі команд кіровоградці перші. А якщо врахувати здобуток наших спортсменів під час молодіжних ігор України, який теж доплюсовується до спартакіадного балансу, то тепер збірна області має 184 очка. Такого показника не досягли навіть деякі команди з першої та другої груп областей і міст республіки.

І ось інтерв'ю з старшим тренером О. Михеєвим після повернення з Дніпропетровська:

— Наші хлопці іще раз довели, що їм під силу виступати нарівні з провідними боксерами України. Є добрі бійцівські якості, є нестримна воля до перемоги.

В ході поєдинків ми побачили «почерк» іменитих чемпіонів, це буде небайдужою допомогою в подальшій нашій роботі. От тільки умови для тренувань ще й донині в нас — нікудишні.

Справді, кіровоградські боксери тренуються в тісному, необладнаному приміщенні (навіть спортзалом його не можна назвати). Вихованці Михеєва здебільшого надіються на «позичену» кімнату. Спортивний інвентар, яким вони користуються, десятирічної давності. Та

все ж молоді люди (це здебільшого студенти факультету фізвиховання педінституту), які посправжньому закохані в спорт, віддають весь свій вільний

час, щоб нарощувати майстерність. Але проблема тут не лише перед членами збірної. Любителів боксу в Кіровограді чимало. Слідом за майстрами, яких в команді більше, ніж у колективах з іншого виду спорту, хочуть піти початківці. До випробувань готується юна зміна спортсменів. І їм варто піти назустріч.

— Старші вже звикли до всього, — підкреслює О. Михеєв. — Їх вже не треба агітувати, заохочувати. А пропаганда спорту вимагає більшого. Ми плануємо показові турніри майстрів, запрошуємо до себе в дні тренувань тих, хто вперше взяв рукавичку і вийшов на ринг для проби сил. Але однієї ініціативи і запалу не досить. Приходять до нас школярі, бачать темне приміщення і розхвилюваних боксерів, які тісняться в кутку кімнати, чекаючи своєї черги, щоб відпрацювати той чи інший елемент бою. А спорт в усіх його нюансах має кликатися до краси...

З цим не можна не погодитися. Кіровоградські боксери в якійсь мірі вже вийшли на позиції лідерів. І з їх запити треба рахуватися.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

НА ПОЗИЦІЇ ЛІДЕРІВ

НА НОВІ ПОСТАМЕНТИ

Машинобудівники заводу «Червона зірка» прагнуть своїм патріотичним обов'язком ознаменувати завершальний рік дев'ятої п'ятирічки новими досягненнями в соціалістичному змаганні.

В одній з серій з робітниками йде щільний спортивний кроком загін фізкультурників. 1975 рік — рясний на спортивні події. Рік VI дитньої Спартакіади народів СРСР. Цій події червонозівківці присвятили і свою заводську спартакіаду, старт якої вже розпочалися. Червонозівківці вирішили залучити до систематичних занять фізичною культурою і спортом та масово-оздоровчих заходів понад 3500 робітників, підготувати 10 кандидатів у майстри спорту, 40 спортсменів першого розряду, більше тисячі спортсменів масових розрядів, 900 значківців ГПО, близько 800 громадських інструкторів і суддів з спорту.

СВЯТО ЗАВОДСЬКИХ ФІЗКУЛЬТУРНИКІВ

Підсумки своїх спортивних досягнень за рік фізкультурники Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР підбивають завжди урочисто. Ось і цього разу вони зібрались на спортивне свято. Голова ради колективу фізкультури Ю. Г. Пухов вручив грамоти і кубки колективам спортсменів 9, 7, 5 цехів, які вибороли призові місця в заводській спартакіаді. Відзначено також окремих фізкультурників за кращі спортивні досягнення року.

Свято закінчилося спортивними іграми.
М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
м. Світловодськ.

НЕЩОДАВНО У КІЇВСЬКОМУ ПАЛАЦІ СПОРТУ ВІДБУВСЯ ЧЕМПІОНАТ СРСР З ФІГУРНОГО КАТАННЯ. В ЗМАГАННЯХ ВІЗЯЛО УЧАСТЬ ПОПРАД 80 СПОРТСМЕНІВ.

НА ФОТО: ЧЕМПІОНИ СРСР У СПОРТИВНИХ ТАНЦЯХ ЛЮДМИЛА ПАХОМОВА І ОЛЕКСАНДР ГОРШКОВ (МОСКВА).

Фото Ю. МОСЕНЖИКА І В. САМОХОЦЬКОГО.
(Фотохроніка РАТАУ).

Олексій ДОВГІЙ З НОВОЇ КНИГИ «ПОЕЗІЇ В ПРОЗІ»

Олексій Довгий, автор поетичних збірок «Земля співає», «Кам'яна роса», «Чересло», «Дереворити», «Житниця», «Сівачі», «Подих яблуні», тривалий час працював на Кіровоградщині. Тож закономірно, що емоційний поштовх до написання багатьох творів поета дали трудові будні стенового краю, життя невтомних, невстигучих з роду хліборобського. Брава їх славу невідомою пост, брав мудрість від них, як і не повторну красу.

Нижче дукуюмо вірші в прозі Олексія Довгого. Вони хвилюють читача своєю ліричністю, задуманістю.

ТРОЯНДА ВЕЛИЧНОСТІ

Ластівки літають, бо літається.

Максим Рильський.

Старовинний палац. Величний. Царський. Товстезістий. Загратовані вікна. Фрески. Різьблена естета. Скульптури... Від усього віє середньовіччям. Але в одній із кімнат, до стін якої і меблів торкалася рука «Його величності», в стіні малесенька дірочка. Через неї пробивається в кімнату сонце. І раптом сонця не стало. В залу випурхнула з променів значайнісінька ластівочка. І, щебетнувши, присіла на карнизі. Тільки тоді я помітив там гніздечко і четверо роззявлених ротенят. Вразення середньовіччя зникло. До мене долетіла ластівка з даских, древніх віків. Вона і в старовинному палаці продовжувала своє диво — диво життя. І в цьому її Величність.

ТРОЯНДА ЗДИВУВАННЯ

Стою один посеред поля.

Жито прихилило до мене своє колосся.

Зваблює волошка.

Жайвір спускається по променю в жито і весь тремтить від своєї мелодії.

Стою один посеред світу.

Повз мене мчать галактики.

Піді мною пружинить земля кора.

В моєму серці перетинаються думи всіх людей світу.

Стою один посеред зерпшини.

В самому атомі паростка.

В зародку стою.

Але я вже народився.

Чи буде перецивіт?

Стою один посеред поля.

І я вже не я, а стеблина життя.

Око волошки.

Мелодія жайворонка...

Чи буде перецивіт?

Стою один посеред зерпшини.

ТРОЯНДА ВИПАДКОВОСТІ

Мить і вічність.

Ігор Муратов.

Старезний клен. На придніпровській гірці. Покручене гілляччя. Порепана кора. Кучеряві крони. Масивне, товстезне коріння, як велетеньські пальці велетеньських рук, вцепилася в ґрунт, Землю. Лавочка. І двоє в обіймах. У них одне серце. І раптом — білочка. Малесенька білочка, мов блискавка. Повз них. Одиннока. І спинилась здивованим оченям. Через її оченя я побачив серце двох. Лавочку. Коріння клена. Порепаний стовбур. Гілляччя і шелестіва крона. В тому оченяті спинилась мить і вічність.

ТРОЯНДА ЗУСТРІЧЕЙ

Зима, зима, а на пероні люди.

Володимир Сосюра.

Вокзал. Перон. Тисячі вокзалів було в моєму житті. А от цей став рідним. Він увійшов у моє життя владно і назавше. Там нема годинника. Круглого. З великими стрілками. Там нема неонових ламп. Розклад руху поїздів написано на папері. Віконце каси. Пролітали поїзди повз той вокзал, не зупиняючись. Оаші. Другий. Третій... І раптом — мій! Кинувся вздовж вагонів. І в обійми. Прііхала вона. Назавжди. Я навки полюбив той вокзал. Там нема годинника. Круглого. З великими стрілками. Розклад руху поїздів написано на папері. Тисячі вокзалів було в моєму житті. Зостався один.

ПОГОДА

Вдень 23 січня по області та в місті Кіровограді передбачається мінлива хмарність без істотних опадів. Вітер південно-західний, 5-9 метрів на секунду. Температура повітря 0-5, по місту 1-3 градуси тепла.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.